

УДК: 351/354: 35.07+338.465 (477)

Коцюба Катерина

ORCID iD 0000-0001-8658-7073

e-mail: lotosiya3@gmail.com

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОЇ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

[https://doi.org/10.33269/2618-0065-2022-2\(12\)-127-142](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2022-2(12)-127-142)

Анотація. Досліджено основні тенденції, притаманні нині регуляторній політиці держави у сфері надання електронних послуг, у контексті чого розглянуто співвідношення понять «електронна адміністративна послуга» та «електронна публічна послуга» й обґрунтовано доцільність вживання терміна «електронна публічна послуга». Проаналізовано результати діяльності Міністерства цифрової трансформації України (далі – Мінцифри), пріоритетним завданням якого є створення держави, «що допомагає, а не заважає». Вже сьогодні держава пропонує громадянам сучасні цифрові послуги, з-поміж яких: зміна місця реєстрації, послуги для пенсіонерів, перший у світі цифровий паспорт, водійські права, найшвидша реєстрація бізнесу тощо. Разом із тим Мінцифри постійно працює над осучасненням і модернізацією державного сервісу, розвиваючи напрям цифрових трансформацій сфери публічного управління, який втілюється у різноманітні цифрові проекти та ініціативи. Охарактеризовано нормопроектну роботу органів виконавчої влади України, зокрема й законопроекти, створенні внаслідок введення на території України воєнного стану, що суттєво розширили сферу послуг, які тепер надає Єдиний вебпортал адміністративних послуг «Дія». З'ясовано, що розвиток електронних адміністративних послуг на сучасному етапі став одним із найактуальніших аспектів у процесі нормопроектної роботи. Надалі науковим завданням визначено аналіз новітніх нормативно-правових актів, виявлення колізій між ними та актами законодавства, ухваленими раніше, та розроблення пропозицій щодо їх вирішення.

Ключові слова: електронна адміністративна послуга, комплексна електронна публічна послуга, «paperless», вебпортал електронних послуг, еДокумент.

Постановка проблеми. Надання адміністративних послуг органами публічної влади є невіддільним атрибутом їхнього повсякденного функціонування і чи не найважливішим

результатом їхньої діяльності. Глобальні тенденції щодо застосування новітніх інформаційно-комунікативних технологій та всезагальна цифровізація сфери публічного управління спричиняють потребу в переформатуванні рутинної роботи, у відмові від традиційних засобів і способів діяльності, всебічному застосуванні останніх здобутків цифрового трансформаційного періоду, адаптації до нової соціальної реальності. Практичним втіленням означеного в умовах України є переведення більшості адміністративних послуг, які надаються органами публічної влади, в електронний (цифровий) формат, що зумовлено вимогами часу.

На необхідності подальшого розвитку електронних адміністративних послуг наголошується і у Концепції розвитку електронного урядування в Україні [1], адже цей напрям є одним із найважливіших шляхів трансформації системи публічного управління та гармонізації взаємодії влади, громадян та бізнесу.

Тож нині можемо констатувати, що нормопроєктна робота у нашій державі, як ніколи, стрімка і різноманітна, що, безсумнівно, потребує детального аналізу й пошуку відповідних рішень. Задля цього під час дослідження визначено основні тенденції та юридичні інновації, притаманні сучасній регуляторній політиці держави, а також звернено увагу на недоліки та колізії у чинному законодавстві, запропоновано ймовірні шляхи їх усунення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зважаючи на необхідність забезпечення відповідності діяльності органів публічної влади вимогам сьогодення, питанням дослідження концептуальних засад, розвитку системи надання адміністративних послуг, запровадженню інновацій у цій сфері присвячено низку наукових публікацій, з яких найбільш релевантні нашій тематиці вважаємо за необхідне навести у цьому короткому огляді.

Так, дослідження Н. Сидоренко стосується аналізу позитивних та негативних тенденцій запровадження діджиталізації у роботу органів державної влади, до останніх з яких авторка відносить змугу втручання у сферу приватного життя та невисокий рівень цифрових знань у населення, а також

пропонує шляхи вирішення означених проблем [2].

Темі цифровізації держави присвячена наукова публікація В. Шевели, котрий розглядає сферу електронної демократії та загрозу застосування таких інструментів конституційному ладу України. Слабкими місцями електронної демократії автор вважає можливість виявлення суспільством політичного інфантилізму, можливі інформаційні маніпуляції щодо викривлення результатів голосування, необхідність розвитку стійкої системи технічної інфраструктури тощо [3].

О. Кудрявцев у своїх дослідженнях [4] наголошує на потребі формування «цифрової свідомості» та позитивного сприйняття широкого впровадження інформаційно-комунікативних технологій.

У межах нашого дослідження ми спираємося на законопроекти та нормативно-правові акти, що вже ухвалені, аби найповніше розкрити тенденції розвитку електронних публічних послуг, а також перспективи функціонування порталу «Дія» в умовах воєнного стану, введеного в Україні внаслідок повномасштабного вторгнення військ держави-агресора.

Мета статті – теоретико-методологічне обґрунтування реальних перспектив появи нових електронних послуг у найближчому майбутньому в контексті імплементації інноваційних підходів, закладених у чинній нормативно-правовій базі вітчизняного законодавства.

Методи дослідження. В основу проведеного дослідження покладені класичні методи теоретичних (аналіз і синтез, абстрагування, дедукція та індукція, системний підхід) та емпіричних (спостереження, порівняння, опис, узагальнення, контент-аналіз) досліджень. Комплексне застосування згаданої методології надало нам можливість досягнути поставленої мети й охарактеризувати нормопроектну роботу органів виконавчої влади України, виявити основні тенденції, притаманні регуляторній політиці держави у сфері надання електронних послуг, запропонувати перспективні напрями розв'язання окреслених проблем у вказаній сфері.

Виклад основного матеріалу. Надання адміністративних послуг органами виконавчої влади України – питання, що

потребує особливої уваги як практиків, так і науковців, адже втілює в собі базові принципи публічного управління, що мають безпосередній вплив на процеси суспільного розвитку та його стабільного функціонування. З огляду на це пропонуємо звернути увагу на Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [5]. Одразу зауважимо, що тут чітко простежується тенденція, що притаманна сучасній регуляторній політиці у сфері адміністративних послуг, а точніше – йдеться про принцип «paperless», тобто нормативно закріплюється підхід, за якого всю необхідну документацію можна було б подавати до відповідних інстанцій та отримувати результат у електронній формі. У статті 4 згаданого Закону закріплено нові засади функціонування всієї системи, як от: адміністративного спрощення, орієнтованості на громадян, багаторазовості використання та збереження інформації [5], однак важко не погодитися із висновком Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України про те, що наведене положення акта законодавства позбавлене правової визначеності, адже не несе жодного нормативного навантаження, бо ж зазначені принципи не є розтлумаченими ані у цьому нормативно-правовому акті, ані у будь-якому іншому. А втім, ми схильні вважати, що ці принципи насправді актуально звучатимуть у національному законодавстві майбутнього, тож їх розуміння законодавцем, безсумнівно, потребує додаткового пояснення.

На підтримку принципу «paperless» влучно закріплено положення: якщо необхідна для надання послуги інформація міститься в інформаційно-телекомунікаційних системах (якщо стисло – у державних реєстрах, дані з яких має змогу отримувати портал «Дія»), то надавач електронних публічних послуг повинен отримувати її саме звідти, а не вимагати у заявника подавати їх власноруч. Окрім того, якщо виникає необхідність в ідентифікації особи, то тепер юридично закріплено можливість робити це за допомогою застосунку «Дія», зокрема шляхом «електронного відображення інформації» [5].

Основним здобутком і практичним результатом цифрової

трансформації держави є те, що нині ми офіційно можемо надавати електронні публічні послуги, адже їх дефініцію введено у національне законодавство. Разом із тим більш влучним вважаємо термін «цифрові публічні послуги».

Власне, питання визначення «електронних публічних послуг» критикувалося і Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України, оскільки у законодавстві наявна правова колізія. Якщо проаналізувати зміст цього поняття, то електронна публічна послуга включає в себе адміністративну послугу, однак відповідно до частини 1 статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги» [6] така послуга надається за заявою або запитом особи, а відповідно до частини 2 статті 1 Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [5] електронна публічна послуга може надаватися як за запитом / заявою особи, так і без подання такого звернення. Ми бачимо, що нормативне регулювання відповідно до частини 2 статті 1 Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [5] фактично поширюється і на адміністративні послуги, однак пригадаймо це у контексті викладеного рішення Конституційного Суду України, що стосується набуття чинності Конституцією України від 3 жовтня 1997 року [7]. Йдеться про момент набуття чинності Основним Законом України, бо як відомо, до того був чинним Конституційний договір між Верховною Радою України та Президентом України, тому щоб скасувати його і Конституцію (Основний Закон) України 1978 року, було ухвалено Закон України «Про прийняття Конституції України і введення її в дію» [8]. Однак Конституційний Суд наголосив на тому, що момент набуття чинності Конституцією України є моментом оголошення результатів голосування Верховною Радою України як суб'єктом, якому була делегована установча влада українського народу, а що ж до того, чи чинним на той момент був Конституційний договір, то Суд вказує, що: «Конкретна сфера суспільних відносин не може бути водночас врегульована однопредметними нормативно-правовими актами однакової сили, які за змістом суперечать один одному. Загальновизнаним є й те, що з прийняттям нового акта, якщо інше не передбачено

самим цим актом, автоматично скасовується однопредметний акт, який діяв у часі раніше» [7].

Із викладеного вище, на наш погляд, впливає, що варто розмежовувати поняття «адміністративних послуг» та «електронних публічних послуг», бо якщо співвідносити два нормативно-правових акти, якими їх унормовано, із рішенням Конституційного Суду України від 3 жовтня 1997 р. [7], фактично попереднім актом, то Закон України «Про адміністративні послуги» [6] повинен би був автоматично скасований. Вважаємо вдалим урахування пропозиції Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України щодо викладення терміна «адміністративна послуга» у частині 1 статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги» як такого, що надається за запитом / заявою / зверненням особи або у випадку настання події для надання такої послуги.

Наступною новелою стало введення поняття комплексної електронної публічної послуги, яку пропонуємо розглянути на прикладі послуги «єМалятко». Мінцифри 11 січня 2022 р. розробило проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання надання комплексної електронної публічної послуги “єМалятко”». Ця послуга стала першою в Європі, яка надає можливість отримати більше 10-ти різних послуг за однією заявою, тобто передбачається можливість практично всього: від державної реєстрації малюка та визначення його місцезнаходження до отримання одноразової грошової та натуральної допомоги («пакунка малюка») в межах лише однієї послуги, що значно зручніше у сучасних реаліях. За проєктом нормативно-правового акта дитину також реєструють як пацієнта в електронній системі охорони здоров'я [9].

Найпопулярніша нині адміністративна послуга – реєстрація місця проживання – вже унормована відповідним нормативно-правовим актом, згідно з яким передбачено інноваційну взаємодію між реєстрами даних Державної міграційної служби, Міністерства юстиції, Державної податкової служби та інших. Тобто вже нині не громадянин повинен звертатися до кожного з державних органів, аби отримати довідку чи інший документ, а ці державні органи

діляться потрібною для надання послуги інформацією через імплементацію системи електронної взаємодії органів виконавчої влади. До того ж тепер стане можливим задекларувати своє місце проживання за допомогою вебпорталу «Дія», а далі ця інформація вноситиметься до реєстру територіальної громади. Це ще раз ілюструє застосування принципу «paperless» на практиці задля забезпечення комфортного державного сервісу нового покоління [10].

Загалом варто наголосити на тому, що Закон України «Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні» [10] критикувався і Мінцифрою, і Головним юридичним управлінням Апарату Верховної Ради України. Останнє слушно зауважувало, що передання відомостей у порядку міжвідомчої електронної взаємодії з Державного реєстру виборців до реєстрів територіальних громад є порушенням принципів передбачуваності та правової визначеності, адже громадяни не повідомлені, що дані, які вони вносили, будуть ще кудись передаватися, а змін до законодавства щодо функціонування вже раніше згаданих реєстрів не планувалося. Отже, як наголошує Головне юридичне управління Апарату Верховної Ради України, це порушення Конституції України, а також грубе неврахування практики Європейського суду з прав людини. Проаналізувавши рішення Конституційного Суду України від 11.10.2018 р. № 7-р/2018 [11], зазначимо, що поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди допускається лише у виняткових випадках та у разі наявності підстав для цього у національному законодавстві. Окрім того, у мотивувальній частині цього рішення інформацією про особисте чи сімейне життя особи вважаються будь-які відомості, за якими вона може бути конкретно ідентифікована: національність, освіта, адреса, дата та місце народження тощо.

Задля гармонізації механізму взаємодії влади та громадськості з огляду на реалії сьогодення 04.01.2022 р. Мінцифри зареєструвало проєкт «Порядок проведення опитування населення України щодо ініціатив, проєктів у різних сферах суспільного життя на Єдиному державному вебпорталі електронних послуг, у тому числі з використанням

мобільного додатка Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (Дія)» [12], в якому пропонується у мобільному застосунку «Дія» передбачити можливість для органів державної влади України влаштовувати соціальні опитування та доносити ініціативи з різноманітних суспільних питань до громадськості у декілька «кліків». Однак передбачаються і певні обмеження: орган державної влади може бути ініціатором опитування лише один раз на місяць, а питання, які він виносить на обговорення, не можуть бути політичного чи комерційного характеру (також вони не можуть стосуватися податків, зборів чи амністії відповідно до Конституції України).

29 грудня 2021 р. було ухвалено постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування та перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, їх електронних копій» [13], згідно з якою було врегульовано питання використання електронного посвідчення водія, що відповідно до Порядку (як і електронне посвідчення про реєстрацію транспортного засобу) генерується вебпорталом «Дія» безоплатно для особи, яка вже отримала національне посвідчення водія та/або посвідчення про реєстрацію транспортного засобу. Так само нині є можливість створити електронні копії таких документів із застосуванням кваліфікованого електронного підпису. Якщо обличчя особи не є відцифрованим у Реєстрі МВС, то використовується його відцифрований образ із паспорта громадянина України для виїзду за кордон. Згідно з Порядком електронні документи (які, як зауважили розробники, неодноразово доводили свою ефективність, незважаючи навіть на численні кібератаки на вебпортал «Дія», що не містить збережених даних, а у разі потреби звертається до надійно захищених державних реєстрів), а саме – водійські права фактично прирівняли до паперових.

Мінцифра наголошує на тому, що метою розробників згаданого порталу є переведення 100% адміністративних послуг в онлайн-режимі задля забезпечення комфорту, пришвидшення і спрощення процедур взаємодії громадян з органами державної влади, а для осіб, які не користуються

мобільним застосунком «Дія», – залишиться можливість отримати їх у Центрах надання адміністративних послуг, що створені та функціонують на всій території України.

Події останнього часу вносять свої корективи в усі сфери суспільного життя, зокрема й у сферу надання органами публічної влади адміністративних послуг, що зумовлено тим, що 24 лютого 2022 р. держава-агресор розпочала повномасштабне вторгнення на територію суверенної України. З огляду на це відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2022 р. № 165 зупинено надання адміністративних послуг суб'єктами їх надання. Так само призупинено видавання дозвільних документів на час дії воєнного стану, до того ж встановлено обов'язок поновити зупинені строки у місячний строк після припинення чи скасування правового режиму воєнного стану [14]. У контексті викладеного варто також зауважити, що режим видавання паспортів громадянина України та паспортів громадянина України для виїзду за кордон і справді був призупинений відразу, а доступ до них у сервісі «Дія» – неможливим, однак згодом він був відновлений на територіях, де це було можливо, що передбачено у Тимчасовому порядку, визначеному в постанові КМУ від 28 лютого 2022 р. № 170 [15].

У 2022 році в Україні запущено спеціальний правовий режим для IT-індустрії, що одержав назву «Дія.Сіті», який від початку повномасштабного вторгнення значною мірою активізувався й суттєво розширився. У постанові Кабінету Міністрів від 18 березня 2022 р. «Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану» встановлено, що на період дії воєнного стану провадження господарської діяльності суб'єктами господарювання може здійснюватися без дозвільних документів, окрім окремих видів такої діяльності. Однак суб'єкти господарювання подають декларацію про провадження господарської діяльності, яка замінює необхідний для них дозвільний документ на час дії воєнного стану; тепер вони можуть подати її через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, зокрема засобами мобільного додатка порталу «Дія» [16].

Окрім того, реалізовано й пропозицію Мінцифри щодо застосування «Документа, який є документом, що посвідчує особу на час дії воєнного стану, а обов'язковою умовою його використання особою, як зазначається у Порядку застосування «Документа в період дії воєнного стану, є використання унікального електронного ідентифікатора (QR-коду) [17].

Із 26 березня 2022 р. портал «Дія» згідно із постановою КМУ «Про збір, обробку та облік інформації про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації» забезпечує також можливість подати інформаційне повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією російської федерації, а Мінцифри забезпечує доступ органів державної влади до таких повідомлень. Цікавим є той факт, що таке інформаційне повідомлення прирівнюється до заяви про надання компенсації за пошкоджені та знищені об'єкти нерухомого майна [18].

Однією з наступних новацій є те, що через мобільний застосунок «Дія» нині є можливість подати заяву на отримання міжнародної допомоги. Для цього заявнику потрібно перебувати на обліку внутрішньо переміщених осіб, що водночас обмежує коло осіб, які можуть отримати таку допомогу, адже це можуть бути лише українці, яким довелося покинути своє місце проживання. Така заява є лише підставою для отримання міжнародної допомоги, а остаточне рішення ухвалює відповідна міжнародна організація, однак це не забороняє громадянину подати її повторно [19]. Існує також можливість отримати статус внутрішньо переміщеної особи через мобільний застосунок «Дія».

Відтак можемо констатувати, що події сьогодення зумовлюють суттєві зміни у процеси взаємодії органів публічної влади (насамперед органів виконавчої влади), зокрема під час організації й надання адміністративних послуг. Нині інновації у сфері публічного управління є невід'ємною характеристикою їхнього повсякденного функціонування, що суттєво впливає як на формат, так і способи їхньої роботи.

Це зумовлено новою соціальною реальністю.

Висновки та напрями подальших досліджень. Під час дослідження було проаналізовано тенденції сучасної нормопроектної роботи у сфері розвитку цифрових публічних послуг, які нині надаються органами публічної влади України (зокрема й у процесі їхньої електронної взаємодії).

На підставі цього з'ясовано, що сучасній регуляторній політиці в цій сфері притаманний принцип «paperless», який нині перетворюється на системоформувальний фактор і на підставі цього спричинює процеси переведення практично всього масиву адміністративних послуг в одне місце (смартфон).

Унаслідок проведеної наукової розвідки виявлено суттєві розбіжності у визначенні понять «адміністративна послуга» та «електронна публічна послуга»; визначено, що доцільно вважати адміністративною ту послугу, яка надається за запитом особи або у разі настання події для її надання (тобто без попереднього звернення особи).

Доведено, що важливим кроком держави стало надання окремих видів послуг комплексно, як-от, наприклад, послуги «єМалятко», яка надає можливість отримати більше 10-ти різних послуг за однією заявою: від державної реєстрації новонародженого до отримання «пакунка малюка».

Проаналізовано новели законопроектної роботи у сфері електронних адміністративних послуг (проведення опитувань населення України щодо ініціатив, проектів у різних сферах суспільного життя в мобільному застосунку «Дія», можливість зареєструватися як внутрішньо переміщена особа, «Документ, подання декларації про провадження господарської діяльності тощо).

Встановлено, що електронні публічні послуги сьогодні розвиваються досить активно та відповідають вимогам часу, зумовленим новітньою дійсністю.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 р. № 649-р. *Офіційний вісник України*. 2017. № 78. С. 109.

2. Сидоренко Н. О. Державний портал «Дія» – шляхи удосконалення сфери надання адміністративних послуг. *Наукові перспективи*. 2021. № 9(15). С. 227–238. URL : [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9\(15\)-227-238](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9(15)-227-238) (дата звернення : 27.08.2022).
3. Шевела В. Загрози електронної демократії у контексті збереження конституційного ладу в Україні. *Право України*. 2020. № 2. С. 274–288. URL : <https://doi.org/10.33498/loiu-2020-02-274> (дата звернення : 27.08.2022).
4. Кудрявцев О. Ю. Електронне урядування у сучасному політико-адміністративному просторі : монографія. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016. 184 с.
5. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 15.08.2021 р. № 1689-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 47. С. 13.
6. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 32. С. 1705.
7. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням Барабаша Олександра Леонідовича щодо офіційного тлумачення частини п'ятої статті 94 та статті 160 Конституції України (справа про набуття чинності Конституцією України) від 03.10.1997 р. № 18/183-97. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-97#Text> (дата звернення : 27.08.2022).
8. Про прийняття Конституції України і введення її в дію : Закон України від 28.06.1996 р. № 254/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. С. 142.
9. Деякі питання надання комплексної електронної публічної послуги «єМалятко» : проект Постанови Кабінету Міністрів України. *Верховна Рада України* : вебсайт. URL : <https://thedigital.gov.ua/regulations/povido-mlennya-pro-oprilyudnennya-proektu-postanovi-kabinetu-ministriv-ukrayini-deyaki-pitannya-nadannya-kompleksnoyi-elektronnoyi-publichnoyi-poslugi-ymalyatko> (дата звернення : 27.08.2022).
10. Про надання публічних (електронних публічних) послуг щодо декларування та реєстрації місця проживання в Україні : Закон України від 05.11.2021 р. № 1871-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 94. С. 25.
11. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень абзацу першого пункту 40 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України від 11.10.2018 р. № 7 - п/2018. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-18#Text> (дата звернення : 27.08.2022).
12. Порядок проведення опитування населення України щодо ініціатив, проектів у різних сферах суспільного життя на Єдиному державному вебпорталі електронних послуг, у тому числі з використанням мобільного додатка Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (Дія) :

- проект постанови Кабінету Міністрів України. *Міністерство та Комітет цифрової трансформації України* : вебсайт. URL : <https://thedigital.gov.ua/regulations> (дата звернення : 27.08.2022).
13. Про затвердження Порядку формування та перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, їх електронних копій : постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2021 р. № 1453. *Офіційний вісник України*. 2022. № 10. С. 57.
 14. Деякі питання реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб : постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2022 р. № 165. *Офіційний вісник України*. 2022. № 25. С. 90.
 15. Деякі питання внесення інформації до паспорта громадянина України для виїзду за кордон : постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2022 р. № 170. *Офіційний вісник України*. 2022. № 25. С. 94.
 16. Деякі питання забезпечення провадження господарської діяльності в умовах воєнного стану : постанова Кабінету Міністрів України від 18.03.2022 р. № 314. *Офіційний вісник України*. 2022. № 26. С. 24.
 17. Деякі питання застосування єДокумента в період дії воєнного стану : постанова Кабінету Міністрів України від 10.03.2022 р. № 248. *Офіційний вісник України*. 2022. № 25. С. 408.
 18. Про збір, обробку та облік інформації про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації : постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.2022 р. № 380. *Офіційний вісник України*. 2022. № 28. С. 22.
 19. Деякі питання подання заяви в електронній формі щодо отримання допомоги від міжнародних організацій : постанова Кабінету Міністрів України від 16.04.2022 р. № 455. *Урядовий кур'єр*. 2022. № 90.

References

1. On the approval of the Concept of the development of e-government in Ukraine: order of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 20.09.2017, № 649. (2017). *Official Gazette of Ukraine*, 78, 109 [in Ukrainian].
2. Sydorenko, N. O. (2021). Derzhavnyi portal «Diia» – shliakhy udoskonalennia sfery nadання administrativnykh posluh [State portal «Diya» - ways to improve the sphere of administrative services]. *Naukovi perspektyvy*, 9(15), 227–238. Retrieved from [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9\(15\)-227-238](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-9(15)-227-238) [in Ukrainian].
3. Shevela, V. (2022). Zahrozy elektronnoi demokratii u konteksti zberezhenia konstytutsiinoho ladu v Ukraini [Threats of electronic democracy in the context of preserving the constitutional order in Ukraine]. *Pravo Ukrainy*, 2, 274–288. Retrieved from <https://doi.org/10.33498/louu-2020-02-274> [in Ukrainian].
4. Kudriavtsev, O. Yu. (2016). *Elektronne uriaduvannia u suchasnomu polityko-administrativnomu prostori* [Electronic governance in the modern political

- and administrative space]. Kharkiv: KhNUMH im. O. M. Beketova [in Ukrainian].
5. On the peculiarities of the provision of public (electronic public) services: Law of Ukraine from 15.08.2021, № 1689-IX. (2021.) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 47, 13 [in Ukrainian].
 6. On administrative services: Law of Ukraine from 06.09.2012, № 5203-VI. (2013), *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 32, 1705 [in Ukrainian].
 7. Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case of the constitutional appeal of Barabash Oleksandr Leonidovych regarding the official interpretation of the fifth part of Article 94 and Article 160 of the Constitution of Ukraine (the case of the entry into force of the Constitution of Ukraine) from 03 October 1997, № 18/183-97. Official website of the Verkhovna Rada of Ukraine. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-97#Text> [in Ukrainian].
 8. On the adoption of the Constitution of Ukraine and its implementation: Law of Ukraine from 28 June 1996, № 254/96-BP. (1996). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 30, 142 [in Ukrainian].
 9. Some issues of providing a complex electronic public service «eMalyatko»: draft Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine. *Official website of the Verkhovna Rada of Ukraine*. Retrieved from <https://thedigital.gov.ua/regulations/povidomlennya-pro-oprilyudnen-nya-proektu-postanovi-kabinetu-ministriv-ukrayini-deyaki-pitannya-nadannya-kompleksnoyi-elektronnoyi-publichnoyi-poslugi-yemalyatko> [in Ukrainian].
 10. On provision of public (electronic public) services regarding declaration and registration of place of residence in Ukraine: Law of Ukraine from 05 November 2021, № 1871-IX. (2021). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 94, 25 [in Ukrainian].
 11. Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case on the constitutional submission of the Commissioner for Human Rights of the Verkhovna Rada of Ukraine regarding the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of certain provisions of the first paragraph of Clause 40 of Chapter VI «Final and Transitional Provisions» of the Budget Code of Ukraine from 11 October 2018, № 7-p/2018. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-18#Text> [in Ukrainian].
 12. The procedure for conducting a survey of the population of Ukraine regarding initiatives, projects in various spheres of public life on the Unified State Web Portal of Electronic Services, including using the mobile application of the Unified State Web Portal of Electronic Services (Action): draft resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine. *Official website of the Digital Transformation Committee of Ukraine*. Retrieved from <https://thedigital.gov.ua/regulations> [in Ukrainian].
 13. On approval of the Procedure for the formation and verification of an electronic driver's license, an electronic certificate of vehicle registration, and their electronic copies: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from

- 29 December 2021, № 1453. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 10, 57 [in Ukrainian].
14. Some issues of realization of rights, freedoms and legitimate interests of individuals and legal entities: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 28 February 2022, № 165. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 25, 90 [in Ukrainian].
 15. Some issues of entering information into the passport of a citizen of Ukraine for travel abroad: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 28 February 2022, № 170. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 25, 94 [in Ukrainian].
 16. Some issues of ensuring the conduct of economic activity in the conditions of martial law: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 18 March 2022, № 314. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 26, 24 [in Ukrainian].
 17. Some issues of application of the Document during the period of martial law: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 10 March 2022, № 248. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 25, 408.
 18. On the collection, processing and accounting of information on damaged and destroyed immovable property as a result of hostilities, acts of terrorism, sabotage caused by the military aggression of the Russian Federation: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 26 March 2022, № 380. (2022). *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*, 28, 22 [in Ukrainian].
 19. Some issues of submitting an application in electronic form for receiving assistance from international organizations: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from 16 April 2022, № 455. (2022). *Uriadovyi kurier*, 90. [in Ukrainian].

LEGISLATIVE REGULATION OF THE ADMINISTRATIVE SERVICE SYSTEM PROVISION IN UKRAINE IN THE CONTEXT OF ESTABLISHMENT AND DEVELOPMENT OF EXECUTIVE AUTHORIT ELECTRONIC INTERACTION

Kotsiuba Kateryna

Abstract. This article concludes the examination of main trends in today's regulatory policy regarding to electronic public services, there are also the definitions of «electronic administrative service» and «electronic public service» compared. There is the work of the Ministry of digital transformation of Ukraine analyzed, nowadays, the main objective is to create a modern state with its slogan «the one which helps, not hurts». Currently, the state proposes its citizens modern digital administrative services, among them: the possibility to change your registration place via smartphone, the first digital passport in the world and also the fastest business registration, digital driver's license and other opportunities which required all sorts of documents just a few years ago. Additionally, the Ministry of digital transformation of Ukraine continues to work on updating and modernization of the public service which is embodied in various digital projects and initiatives. Furthermore, the legislative work is analyzed as well as some laws, adopted as a consequence of Russian Federation troops full-scale invasion. In this case, administrative services development is one of the key points in today's legislative work. Further scientific task is determined to analyze some new normative legal acts, conflicts between them and the legislative acts adopted earlier and proposal of their decision

Key words: electronic administrative service, electronic public service, complex electronic administrative service, «paperless», administrative services portal, Diiadocument.